

een mespuntje bevolegenheid

(gedicht bij het congres Waardevol Werk – 3 juni 2021)

ik was op een congres
maar dacht steeds aan een jaar of zes
geleden
ik was al tien keer fout gereden
en toen door honger overmand
in een restaurant beland
aan een tafeltje gestrand

en toen ik opkeek van de kaart
werd ik innig aangestaard:
het was de kok, een koksmuts op
een keurig schort voor buik en borst
een brede glimlach op z'n kop
terwijl hij plots zijn messen trok
mijn hartslag viel plots samen
met mijn hongerklop

ik keek onzeker om me heen
zag toen pas de beperking
haar onbeperkte werking
van obers tot aan afwashulp
een prachtig bonte club
(noem het een *bedieningshub*)
allen onbeperkt gevormd
door het syndroom van
up
de kok kon scherp zijn messen slijpen
met groot plezier m'n vlees bereiden
een vleugje eigenzinnigheid
een mespuntje bevolegenheid

ik was bij een congres
er rees de vraag
waarom werkt de mens zo graag?
wat maakt werk vol waarde
onvoorwaardelijk in volwaardigheid
en niet slechts voor de aardigheid?
het is een kwestie van beleid
maar ook van onderzoek
van monitors, grafieken,
tabellen, statistieken
van ratio, spitsvondigheid
dus prijs de innovatieprijs,
want werk kent een prestatie-eis
maar is toch zo veel méér
het is ook een relatieris
collega's, samen er toe doen
of simpelweg iets samen doen
in de zorg, het groenplantsoen
onbeperkt vol waarde zijn
in werk geheel volwaardig zijn

ik was bij een congres
over hoe ook de techniek
meespeelt in dit mechaniek
en ik dacht weer aan die kok
het varkenshaasje op mijn bord
hoe zoet de geur mijn neus in trok
stroomopwaarts

en ik dacht aan jullie:
aan professionals
aan beleidsmakers
nee, ik zeg het fout:
aan **proef**-essionals
aan beleid-**smakers**
jullie zijn die kok
jij, jij hebt die koksmuts op!
met een inclusieve lach
weeg jij de producten af
wees trots, want jij maakt werk nog waardevoller

een vleugje hart op de goede plek
een mespuntje barmhartigheid

de Man met de Pen 2021 ©

DE MAN
MET DE PEN